

Scuba

“Laat mij nog maar even naar die dobber staren en met een kinderlijke blijdschap wachten op iets wat ik nog niet heb gezien.”

Vanaf het moment dat ik me bewust ben van mijn bestaan ben ik gefascineerd door vissen. Mijn eerste herinnering, volgens de verhalen was ik net vier jaar oud, was die van een paling. Gevangen met een bamboehengel en bewaard in een emmer die naast mijn bed in de voortent van onze caravan moest staan. Vijftig jaar later ben ik nog steeds gefascineerd door deze diergroep. Een fascinatie die blijft toenemen, mede gevoed door het redigeren van inmiddels honderden artikelen over vissen. Volgens de online visdatabase Fishbase zijn er ruim 32.000 vissoorten bekend. Stuk voor stuk met een eigen verhaal. We kunnen wat dat betreft met Visionair nog wel even vooruit. Naast de boeiende (auto)biologie van vissen, wil ik ook graag fysiek contact maken met die vissenwereld. Dat doe ik bij voorkeur met een hengel. Gedreven door latente oerinstincten zoek ik het water op. Probeer ik, in een maatschappij die zich steeds verder van de natuur verwijderd, terug te keren naar de bron. Onderdeel worden van het ecosysteem. Soms lukt het. Getuige het grote aantal sportvissers - alleen al in Europa zijn het er 23 miljoen - ben ik niet de enige.

De fascinatie voor vis vind je naast vissers trouwens ook bij duikers. Een sport die steeds meer mensen aanspreekt. Gezien het spectaculair toenemende doorzicht in onze plassen en meren is dat niet zo verwonderlijk. Er valt tegenwoordig onder de oppervlakte gewoon veel moois waar te nemen. Sla een willekeurig duikblad open en je ziet meteen dat vis een prominente rol speelt in de beleving van de onderwater-recreant. Afgezien dat het geen heel erg

kostbare hobby hoeft te zijn en de Nederlandse Onderwatersport Bond gedegen, toegankelijke duikopleidingen aanbiedt, heeft ook de onderwaterfotografie een enorme ontwikkeling doorgemaakt. Betaalbare waterdichte camera's zijn in feite de vishengels van duikers geworden.

Nu werkt Sportvisserij Nederland in een aantal projecten prima samen met de duikbond en kom ik op de werkvloer regelmatig in contact met duikers. Steevast toffe gasten met een passie. En wie gepassioneerd is voelt zich altijd aangetrokken tot mensen met een passie, ongeacht welke afwijking het betreft. En je voelt hem natuurlijk al komen: deze redacteur komt steeds meer in de verleiding om ook te gaan duiken. Tijdens vakanties dobber ik, voorzien van snorkel en flippers vaak uren in het water. Genietend van de vissen die onder me hun normale leven voortzetten. Mijn partner en onze zoon hebben beide hun duikbrevet en het knaagt toch wel een beetje wanneer ik mijn gezin zo vrij als een vis een meter of tien onder me zie zweven. Ga ik dan eindelijk aan de scuba?

Nog steeds twijfel ik. Er zijn genoeg duikers die graag met een hengel vissen en er zelfs hun voordeel mee doen, ik weet het. Maar ik ben bang dat ik ineens 'the hole of the moon' zie. Dat de mystiek van de wereld waar ik zo van hou, afneemt. Laat mij dus nog maar even naar die dobber staren en met een kinderlijke blijdschap wachten op iets wat ik nog niet heb gezien.

Marco Kraal,
Hoofdredacteur